

Aitvarai

VDI Kauno fakultete (1983-1988) Algis Mikalauskis mokėsi keramikos specialybės, lipdė ir drožė skulptūras, tapė. Jį visuomet domino abstrakti forma ir įvairių medžiagų savybės. Todėl savo parodoje (Menininkų namuose) Algis rodo ciklą darbų (ekspozicijos autorius architektas E. Miliūnas), kuriuose sprendžiamos tvarios ir laikinos medžiagos, statikos, erdviškumo ir šviesos santykiai, problemos.

- Algi, kaip ir kuomet gimė "Aitvarai"?

- Prieš porą metų. Gilinausi į mūsų tautų papročius. Lyginau Rytų ir lietuvišką pasaulėžiūrą. Tai tarsiėjimas į gamtą...

Sukurti koliažo principu (medžio strypai, sutvirtinti, aprašioti plaušu, komponuojant drobę, dažant, klijuojant popierių), šie dirbiniai vis dėlto išaugo iš minėtos technikos rėmų. Jie tapo savitomis skulptūromis, akcentais erdvėje (gal net ne parodinėje, o gamtos...).

Mūsų šioje meninėje aplinkoje Algio darbai vieniši. Atspirties taško jų apibūdinimui minimalios formos prasme galima paieškoti 6-7 dešimtmečių modernistinėje kūryboje. Kaip opoziciją jos tendencijoms (visų pirma, išpažinusioms technizuoto pasaulio ažiotažą), galima pateikti Algio darbų medžiagišką trapumą, šilumą, natūralumą. "OBJEKTAI" pasižymi emocine skaidra ir žaismingumu, bet kuris aitvaras gali priminti liaudišką rakandą ar padargą, sąsąską su prarasto kaimo iliuzija.

Algio darbų idėja susiliečia su Rytų menams būdingu meditatyviu laiknumu ir išlikimo savokų apmąstymu. Eksponuojamos skulptūros taip pat netradiciškos. Suvytos iš virvių, lakoniškos, ženkliskos, jos tarsi pratešia "Aitvarų" idėją.

Raimonda KOGELYTĖ
Dailėtyrininkė
Algirdo KAIRIO nuotrauka